

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΩΤΑΠΡΩΤΑ

Έτησία ..... Δραχμ. 8.
 Ημίμηρος ..... Δραχμ. 2.
 Τριμήνος ..... Δραχμ. 1.
 Ήμισυ μηνός εις χροσίον

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΚΕΦΑΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

51 οδ. Καποδιστριας 51
 (επί τῆς πλ. Ἀνεξαρτησίας.)
 Τιμὴ ἐκάστου φύλλου
 λεπτά 15.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1903.

ΤΟ ΛΕΥΚΟΝ ΜΑΝΔΥΛΙ

Εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δημοσίων διηγημάτων τῆς ἄνω Βρεττανίας μεταξὺ εἴκοσιν ὠρχίων ἱστοριῶν ὑπάρχει καὶ ἡ ἐξῆς· εἶναι αὕτη τὴν ἑποίαν ὁ συγγραφεὺς ὠνόμασεν «εἰς ἑρῖα τῶν δύο μεμνηστευμένων.» Τὴν ἤκουσα νὰ τὴν διηγῆται μίᾳ καλῇ γυνὴ ἡ μήτηρ Λαρνέκ ἣτις ἔθεωρεῖτο ὡς μάγισσα, διότι περιπάτει εἰς τοὺς δρόμους μὲ μίαν χῆνα. Ἀληθῶς ὅμως ἡ χῆν αὕτη δὲν τὴν ἐγκατέλειπε ποτὲ καὶ τὴν ἠκολούθει ὡς κύων. Τῇ ἦτο συνδός ἀρκούντως διαβολικὴ καὶ διασκεδαστικὴ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἦτο ἀνταξία ἐκείνων τοῦ Καπιτωλίου (ἐξ οὗ καὶ κατήγετο) καθ' ὅτι ἔσωσε τὴν ζωὴν τῆς μάγισσας μίαν ἐσπέραν ὅπου κλέπται εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ἐφώναξε πολὺ καὶ ἐπομένως τὴν μὲν γραίαν ἐξύπνησε τοὺς δὲ κλέπτας ἠνάγκασε νὰ φύγωσι ὄρο-

μαῖσι. Εἰς ἐνθύμησιν τῆς προσφερθείσης ὑπηρεσίας ἡ μήτηρ Λαρνέκ φυλάττει τὴν χῆνά τῆς, καὶ θὰ τὴν φυλάττη ἕως ὅτου πλέον ἐκ φυσικοῦ θανάτου ἀποθάνῃ.

Ὅπως ὅμως καὶ ἐν ἔχῃ, κατέχω ἐκ τῆς μητρὸς Λαρνέκ μίαν νέαν προσθήκην τῶν «Δύο μεμνηστευμένων», κατὰ τὴν γνώμην τῆς Μαγίσσης μου, ὁ ἀληθὴς τίτλος εἶναι· «Τὸ λευκὸν μανδύλι,» ἰδοὺ δὲ πῶς, τοῦτο γίνεται φανερόν. Ἡ καλὴ μου γραίᾳ ἤρχισε τὴν διήγησίν τῆς.

Ἐγνώρισα κατὰ τὴν νεότητά μου, λέγει, μίαν νεάνισσα ἣτις ἀληθῶς καὶ ὡς σὰς ὁμιλῶ ἀπέθανεν ἐξ ἔρωτος. Ὀνομάζετο Ἀζελίνῃ καὶ ἦτο ἐκ τῆς κωμοπόλεως τοῦ Ἁγίου Βριάκ ὠραιότατη ἔ τὸ καλλίτερον πλουσία· ἡ δὲ καρδία τῆς ἔπαλλε διὰ τὸν Ἰωάννην Μωρίς ὅστις διὰ νὰ οἰκονομῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἦτο θαλασσινός, καὶ ἐψάρευε.

Ἐσκόπευον νὰ ἐνωθῶσι εἰς τὴν πρώτην ἐπιστροφὴν τοῦ Ἰωάννου, εἶχον ὅμως μεμνηστευθῆ διὰ τοῦ λόγου. «Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας σου θὰ σοῦ κεντήσω μανδύλια, τοῦ εἶχεν εἶπη, μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἀρχικῶν μας ψησίων.» Ἐσπέραν τινὰ ἡ βελόνη τῆς ἔσπασε ὅπερ οὐδὲν σημαίνει, ἂν ὅμως τοῦτο ἱπαναληφθῇ

Καί τώρα ακόμη σι φρονούντες τούς λύκους άμα ώς παρυσιάσσει τήν βίνα και τά ώτα αυτών, άμείβονται.

Ής τμηθείσα, ώπως συμβαίνει εις τάς συμ- πλοκάς, ή και άρρασιθεείσα υπό άσθενείας (εία ή έξωτερική φυματίωση και ο καρκίνος) δεν έπιφέρη άντιπάθειαν. Εύτυχώς ή έπιστήμη εκ- παλαι έθεράπευε τό δυστύχημα τούτο διά τινος έγγχειρήσεως καλυμμένης ά ύ τ ο π λ α σ τ ι κ ή σ καθ' όσον ο χειρουργός ιατρός λαμβάνει τό δέρ- μα όπερ χρειάζεται προς άνασκευήν βινός πλή- ρους, τουλάχιστον βρώθωνων, παρά του κορμού ή από τού βραχίονος τού δράστου. Η εύτως όμως κατασκευασθείσα μύτη είνε πολύ άτελής, υπό έπιψιν καλλονής· άλλά τούτο βεβαίως είνε πολύ προτιμώτερον από τού να έχετε ενώπιόν σας άνθρωπον με δύο όπάς μόνον εν τώ μέσω του προσώπου του! Τσι αύτη έγγχειρήσις έχησά- μυσεν εις τήν κατωτέραν φαντασιώδη ιδέαν του Έδμ. Αμ. π. ο. ύ, ήτις είνε θαυμασία υπό έ- ποψιν έμπνεύσεως.

Ο πνευματώδεις εύτος μυθεγράφος φαντάζε- ται ότι συμβολαιογράφος τις καλούμενος Άμ- πέρτος, μονομαχήσας άπόλεσε τήν μύτην του· οι ιατροί εις τούς όποιους προσέτρεξε, τόν συν- εβούλευσαν ότι διά να επιδιορθώτη αύτήν έ- πρεπε να λάβη εκ τινος ανθρώπου τεμάχιον αναγκαιούτος δέρματος προς κατασκευήν βινός ύποφερτής τουλάχιστον· ο άνθρωπος εύτος εύρίσκειται, είνε δε ύδροφόρος τό επάγ- γελμα, καλούμενος Σεβαστιανός Ρωμανίς εκ έξ' Οβέρνης. Γενεμένου συμβολίου συνου- λογούνται τά εξής: «Ο Σεβαστιανός Ρω- μανίς ύποχρεούται να δώση εκ έαυτου τεμάχιον αναγκαιούτος δέρματος προς κατασκευήν βινός διά τόν κ. Άμπέρτον, και να εύρίσκειται διαρκ- ώς παρ' αύτῶ έφ' όσον οι ιατροί επιτάσσου- σιν τούτο, ο δε κ. Άμπέρτος ύποχρεούται να πληρώση εις τόν Σ. Ρωμανίς δύο χιλιάδας φράγ- κα.» Η έγγχειρήσις άρχεται συνισταμένη εις τήν εξής περιεργον θεραπείαν: Ο βραχίον τού έξ' Οβέρνης πολιτου επί μήνα ύλόκληρον έπρεπε να προσαρμόζεται εις τήν βίνα τού συμβολαιο- γράφου! όποιος μήν! Αί πρώται ήμέραι ύπῆρ- ζαν όδηγηραί μόνον, ή τετάρτη ύπῆρξεν τρικυ- μιώδης, αί δε όπιώ τελευταίαι παρείχον κα- ταχθόνιον θέαμα! Τέλος συντελεσθείσης τής

βραχίς ο ιατρός άπεχώρησε τόν κ. Άμπέρτον από τόν Σ. Ρωμανίς, και τό σαρκικόν εκείνο τεμάχιον κατέστη μύτη! ο κ. Άμπέρτος ήδύ- νατο ήδη να φαίνεται εις τόν κόσμον διότι είχε μύτην! Μετά παρέλευσιν τριών μηνών ο κ. Άμπέρτος ήτο εύτυχής. Άλλ' αύτης άπροό- πτος πώς, ή μύτη ή καταστήσασα αυτόν το- σούτον εύτυχῆ, ήρξάτο έ ρ υ θ ρ ι ῶ σ α, κατ' άρχάς μεν όλίγον, είτα δε πλειότερον, και κα- τέληξε προσλαβούσα ώραιον τινά χρωματισμόν πορφυρεοειδῆ και ισόχρουν. Ο χειρουργός κληθείς, δεν άμφέβαλλε ότι τούτο προήρχετο εκ τού ότι ο εκ' Οβέρνης πολιτης εκαμεν χρῆσιν πράγματασ τινός εν κρυφῶ. Εκλήθη άμέσως ο Σ. Ρωμαν- νίς, όστις ήλθεν, άλλ' εις τσι αύτην κατάστασιν μεθυσμένος, ώστε μόλις ήδύνατο να ίσταται ο- ρθως! Είχε, ως βλέπετε κάμει άριστήν εκλογήν διά τών δυσχιλίων φράγκων τού κ. Άμπέρτου, επινε διαρκώς! Και διαρκώς ήτο μεθυσμένος! Μεταξύ τής άκρασίας ταύτης λοιπόν και τού πορφυρεοειδούς χρώματος τής μύτης τού συμβο- λαιογράφου, ή σχέσις εις ε πασιδήλασ. Μετά μή- νας τινάς βραδύτερον νέα ταραχή! Η άτυχής τού κ. Άμπέρτου μύτη ήρξάτο να ώχρηξ και να σμύκρηνεται ύπερμέτρως· μάτην ο δυστυχής κάτοχος ύποβάλλεται εις διαίταν, ή μύτη του δεν εις ε πλέον μύτη, κατέστη όξεια λαβή ζυρα- φίου! Πάλιν άναζητείται ο Ρωμανίς και άνα- κάλυπτεται ότι ο δυστυχής Ορθανός εύρίσκειται εν τῶ Νοσοκομείῳ, και εν κατάστάσει ύπερβαλ- λούσης άδυναμίας, ισχύότατος οφθαλμοφανώς!

Πρωϊάν τινα, φεύ! ο κ. Άμπέρτος έγειρό- μενος τής κλίνης θέτει τήν χείρα επί τού προ- σώπου. Ω φρίκη! Η πολυπαθής μύτη του ει- χεν εξαφανισθῆ. Τήν άναζητεί περίξ αυτου, εν τῆ κλίνη του, τίποτε! Ούχ ήττον ήτο βέβαιος ότι τήν ειχε τήν προτεραιάν ότε κατεκλίνετο. Ο ταλαίπωρος συμβολαιογράφος τήν έσπέραν τής ήμέρας εκείνης ή ά έτέλει τούς γάμους του! Μαι- νεται, εξαγριούται: άπελπίζεται! Τό συνικνέ- σιον διαλύεται. Ο κ. Άμπέρτος άπελπισμένος πλέον δέχεται με άυταπάρνησιν να φέρη άργυ- ρῶν βίνα. Μετά εξ' ύλοκλήρους μήνας εξη- γείται ή μυστηριώδης εξαφάνησις. Ο Ρωμα- νίς εργαζόμενος παρά τινι μηχανικῶ, εν τῶ κα- θαρισμῶ σιτεβολώνος τινος, έχασε τόν βραχί- ονα αυτου, και ακριβώς εκείνον, όστις παρείχε

τό σαρκικόν τεμάχιον προς άνασκευήν τής βινός τού συμβολαιογράφου!

Τόμοι ύλόκληροι άπειρών παιδρών επεισοδίων άρρορώντων τήν... πολυπαθῆ μύτην δύνανται να γραφῶσιν, ιδίως δε όταν αυτη είνε... Ά- πο σ τ ο λ ι κ ῶ ν διαστάσεων! Κατάδηλος ο- μως είνε ή σοβαρά, τῶ όντι, επίδρασις ήν έχει έφ' ήμῶν τό εις άπειρα σχήματα όργανον τού- το, τό κυριαρχούν έφ' ύλοκλήρου τού προσώπου μας, εύκλειώς δια τούς μεν, τυραννικώς δια τούς δε, και ά φ ο ρ ῆ τ ω σ δια πολλούς. Άν δε αί φιλόζηνει τής «Φυλλιδος» στῆλαι μῆς παρείχον τήν εύκαιρίαν να γνωρίσωμεν τά ευεργετικά τής μύτης πλεονεκτήματα, ήμεις βε- βαίως όφείλομεν να αγαπῶμεν, ύπερ πάν άλλο, και να περιποιώμεθα αυτήν, έστω και εάν τι- νας εκ' ήμῶν ενίστε, καθιστά, ως εκ τού όγ- κου της, όλιγώτερον θελητικούς και ώραίους!

Δημ. Θ. Σα...

ΣΤΟΝ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΦΙΛΟ
Γ. Μάγκερη.

Άφ' τά θλιμμένα στῆθη μου
πού είναι πληγές γιομάτα
στέρνω σε σένα όλόχαρος
δύο λούλουδα δροσάτα.

Ζητεί ή καρδιά μου αδιάκοπα
ότι για σε έχει, κλεισίσει
παντοτεινά να ζήση
στον πλειό γλυκό ούρανό.

Ζητεί αδελφό μου άχώριστο
τό στῆθος να σε κραξῆ
και τήν μορφή σου όλόχαρη
για πάντα να χαράξῆ.

Γυρεύω τήν εικόνα σου
σεμνά σεμνά να κλείσω
στα σπλάχνα μου να χτίσω
βωμό παντοτεινό.

Ο λογισμός μου όλόφτερος
γοργοπετάει μαζί σου
και σ' άλλο κόσμο άνώτερο
γυρεύει τήν μορφή σου.

Κάθε μου σκέψη όλόφτερη
στον κόσμο σε άγκαλιάζει
και όλόχαρη σε κραζει
άχώριστο αδελφό.

Α. Α. Βιαγκίνης.

— «Ο» —

ΣΦΙΓΕ ΚΑΙ ΟΙΔΗΠΟΔΕΣ

Λύσεις

Ευταξία συνδυάζεται τη έπιμελεία.

Ορθως άπάντησαν οι εξής: Άετός τής *Ι-
δης, Δ. Ρ. Γ. Δι Σίλβα, Μόνωσις, Ζο-ζο και
Βασ. Δράγα.

Βραβεύεται δε ή Βασίλ. Δράγα.

Προτεινόμενα

Αίνιγμα.

Πατήρ άπάντων τῶν θεῶν
εν τ' άφαιρέσης όμως
δύο γράμματα άπ' τήν αρχήν
πάραυτα γίνετ' όνος.

(Άετός *Ιδης.)

Εις τόν λύτην δεθήσονται τά ποιήματα
του κ. Χρ. Βαυλέντη.

Γρόφος

ΠΛΑΝ

Ο ο ^{ΕΥΣ} ΠΛΑΝ Ε ΠΛΑΝ ^{ΕΕΕΕ} ήθη Χ ^{ΕΕΕΕ}
^{ΕΥΣ} ^{ΕΕΕΕ} ΠΛΑΝ ^{ΕΕΕΕ} ^{ΕΕΕΕ} τι

ΠΛΑΝ ^{ΕΕΕΕ}

(Μόνωσις.)

Εις τόν λύτην δεθήσονται 5 cartes postales.

Άπό Ιης Ίανουαρίου ή «Φυλλίς»
είκοσασέλιδος

ΜΙΚΡΟΜΥΝΗΜΑΤΑ

Ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν ἢ Ὀρφανὴ καρδία μετὴν Β. τῆς Λήθης, Λευκὴν ἀνεμώλην καὶ ὄν. πλάσμα ὁ Βασίλ. Ἀλέξανδρος μετὴν Δαφν. ὄρθην, Περ. ἀκτινα καὶ Ξεν. Κρήτσον ὁ Μαύγ. τῆς Ζωῆς μετὴν Μελαγγ. Ἐρημίτιδα καὶ Μυστηρ. σιγῆν ὁ Ρ. Γ. Δὲ Σίλβα μετὸν Ζοζὸ (ὅστις χρωσταιεῖ) Δ. ὄρθην Β. Δράγαν, Β. τῆς Λήθης, Περ. ἀκτινα Ἐρωτ. Ἀστέρτα, Μόνωσιν, καὶ Μυστηρ. σιγῆν

ΔΕΥΚΑ ΜΙΚΡΟΜΥΝΗΜΑΤΑ

Ὁ Ζοζὸ μετὴν Ὀρ. Γίγαντα, Βατ. Δράγαν Θερ. Φυλλίδος, Μόνωσιν καὶ Ἀπογ. ἐραστήν, Μίλγ. τρυγόντα, καὶ Ἀμάραντον καρδίαν τὸ Ὀλ. πλάσμα μετὸν Φρίξον, Ἀπογ. Ἐραστήν καὶ Δὸν Ρ. Γ. Δὲ Σίλβα ἢ Βασίλ. Δράγα μετὸν Ἑλλητ-ν-α, Ἀριστογειτόνα, Ὀρ. Γίγαντα Ἐρωτ. Ἀστέρτα, καὶ Ἀπογ. ἐραστήν.

— Ὁ Ἀριστογειτὼν ἀπαντᾷ εἰς τὴν Περ. Ἀκτινα ὅτι ἐάν παρτηρήτη τὴν ἐλευθερίαν ἐσλίδω τοῦ ὑπ' ἀριθ. 42 τῆς «Φυλλίδος» θὰ ἴδῃ ὅτι τὸ ἀποσταλλέν αὐτῇ μικρομῦνημα ὑπ' ἀριθ. 86 ἐβραβεύθη καὶ τῇ ἐστάλη ὅπως λάβῃ τὸ βραβεῖον.

— Ὁ Χλωμὸς Τραγουδιετῆς χαιρετᾷ ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον Κρήτης ὅλους τοὺς φίλους καὶ τὰς φίλας τῆς «Φυλλίδος».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

I. Ἐνταῦθα Λυπούμεθα πολὺ ἀδυνατοῦντες νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν σας. — Παρχγ. ἀκτινα Χανία. Καὶ δι' ἐπιστολῆς μας σὰς ἐξηγήσαμεν ὅτι συνῆθη παρεξήγησις· σὰς παρακαλοῦμεν θερμοῦς ἀπαντήσατέ μας, καθ' ὅσον δὲν θέλομεν νὰ σὰς μείνῃ οὔτε ἐλάχιστη ἰδέα ἐναντίον τῆς «Φυλλίδος». — Ἀριστογειτόνα Χανία. Μυριάκις συγγνώμην διὰ τὴν παρεξήγησιν. — Δ. Κονιτόπουλον Ζάκυνθον. Ἀποστείλατε προσπαθήσατε ὅμως ὅσον τὸ δυνατόν μικρότερον. — Ἄστον Ἰδης Ἡράκλειον. Αἰτηθὲν φύλλον ἐστάλη μικρομῦνη. ἐστάλησαν πρὸς τὸν αὐτοῖς ἀντιπρόσωπόν μας — Σωτηρ. Κουινιώτην. Αἰγίον μετὰ μεγάλης χαρᾶς δεχόμεθα καὶ ὑμᾶς εἰς τὸν κύκλον τῶν διασκεδάσεών μας· ἐμπρὸς λοιπόν. — Μόνωσιν Αἰγίον. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ χάρις μεθ' ἧς μοὶ γράφετε μετ' ἔχουν κατενοουσιωσμένην ὥστε ἀγαπητὴ φίλη σὰς ἀπαντῶ μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἐφ' ὅλων τῶν ἐρωτησιῶν σας· δυστυχῶς ὅ γ' εἰ. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἶναι εἰς βάρος τῶν γραφείων μας· ἀναμένω ταχέως νὰ σὰς ἴδω ὀριχμεβούσταν. —

Βασίλισσαν Δράγαν. Ἐνταῦθα. Τὸ τυπογραφεῖόν μας ὑπέστη πικρὰν ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ διὰ τὴν γνωστὴν σας ὑπόθεσιν ἢ Α. Μ. Ἀλέξανδρος μᾶς ὑπεσχέθη ὑποχώρησιν... κατὰ τὰ ἄλλα ἐλπίζομεν ὅτι συμφωνεῖτε ἄλλως συνδράμετέ μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Κατὰ τὴν 2 Νοεμβρίου ἐτελέσθησαν ἐν Πύλῳ οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Γαργαλιάνων Δημοσθένους Τσιμαροῦ μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων κεκοσμημένης δεσπείδος Κκαλλιόπης Πρωτοπαπᾶ. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεγὸς εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνθρώπου καὶ πλήρη εὐτυχίας.

Δ. Β. Τσιμα...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Φύσις» Καλλιτεχνικώτατον καὶ πλουσιώτατον εἰς ὕλην ἐξεδόθη τὸ 10 φυλλάδιον τῆς «Φύσεως» μετὰ διαφόρους ἐπιστημονικὰς μελέτας, διηγήματα, ποιήματα, εὐτράπελα κτλ. κτλ. διαλεγμένα ὅλα μετὸ καλλιτεχνικὸν γούστο τοῦ δεξιῦ διευθυντοῦ τῆς κ. Φρ. Πρίντζη.

— 0 —

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΑΚΑΛΗΣΙΣ

— 0 —

Οὐδεμία κακὴ πρόθεσις βεβαίως παρῆκινεῖ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους οἵτινες μᾶς καθυστεροῦσι τὰς συνδρομὰς των, εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποστειλῶσιν αὐτάς· οὐχ ἦττον ὅμως τοὺς παρακαλοῦμεν θερμοῦς, ὡς καὶ πάντας τοὺς ὁποσδήποτε ὀφειλοντας, ὅπως σπεύσωσιν τὴν μετὰ τῶν Γραφείων μας ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν των, ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὰ μέγιστα θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν ἐπὶ τὸ καλλιτεχνικώτερον καὶ ἀρτιώτερον φιλοτέχνησιν τῆς «Φυλλίδος» κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἢ «Φυλλίς» εἰκοσασέλιδος.

ΤΥΠΟΙΣ «ΑΘΗΝΑ·Ι·ΔΟΣ»

15 — Ἀθήναι, Ὀδὸς Περικλέους — 15